

AKROPOLITANEC

ZA BOLJŠEGA ČLOVEKA IN BOLJŠI SVET



DRUGI NAČINI
"RAZMIŠLJANJA"



KAKO VEMO, KAR
(MISLIMO, DA) VEMO



ŽIVLJENJE IN NAUKI
MANLYJA P. HALLA



POMEN OZNANJENJA



www.akropola.org

FILOZOFIJA

KULTURA

PROSTOVOLJSTVO



NOVA AKROPOLA ZNOVA VABI NA VESELO FIZIKO!

**VSI MALI RAZISKOVALCI,
RADOVEDNI OPAZOVALCI IN
NADOBUDNI IZUMITELJI,
TUDI NA LETOŠNJI DELAVNICI VESELE FIZIKE
LAHKO RAZPNEMO KRILA KREATIVNOSTI
IN SI PRI TEM IGRAJE KRAVŽLJAMO MOŽGANČKE.**

**PRIČAKUJEMO VAS Z IZBOROM ENOSTAVNIH,
A SLIKOVITIH POSKUSOV,
DA BI SE SKOZI IGRO NAUČILI,
KAKO DELUJE SVET,
KI NAS OBKROŽA.**

**ČETRTEK, 30. 6., 16.00–20.00
PETEK, 1. 7., 16.00–20.00
SOBOTA, 2. 7., 10.00–13.00 IN
16.00–20.00**

**ART KAMP
MESTNI PARK MARIBOR**



AKROPOLITANEC

NOVA AKROPOLA | kulturno društvo

www.akropola.org

JUNIJ 2022 | ŠT. 80

NASLOV

NOVA AKROPOLA | Ljubljana

Wolfova 8, 1000 Ljubljana

059 78 02 11

NOVA AKROPOLA | Maribor

Tyrševa 7, 2000 Maribor

040 709 955

ODPIRALNI ČAS:

PON–ČET 18h–22h

IZDAJATELJ

NOVA AKROPOLA SLOVENIJA

akropolitanec@akropola.org

UREDNIŠTVO

Glavni urednik: Stjepan Palajsa

Urednik: Andrej Praček

Grafično oblikovanje: Nija Androjna

B E S E D A
U R E D N I K A

Platon je govoril, da se možnost za vsakršno izboljšavo začne z vzgojo. Morda se sliši preprosto, vendar pa nam šele prehod iz teorije v prakso razkrije vse razsežnosti težav, ki se skrivajo za tem nujnim procesom. Vzgoja namreč ni lahkoten proces, kajti ni vzgoje brez prisile. Pri njej sta udeležena dva subjekta – zrelejši in tisti, ki je v procesu. Prvi podaja zahteve in omejitve, kar pa drugi neizbežno prenaša utesnjujoče, včasih frustrirajoče ...

Določena faza razvoja pa zahteva, da celoten proces zaživi še znotraj posameznika, da se v njem porodita tako učitelj kakor učenec. Takrat postanemo sami svoji preganjalci in tolažniki. In pojavi se vprašanje, zakaj bi človek deloval "proti" sebi, zakaj bi sam sebe omejeval, zakaj bi se spravljal v stres?

Tako kot je v družbi potrebno omejiti ozkosrčneže v njihovih za družbo destruktivnih ravnanjih in jih prevzgojiti, enako moramo ravnati tudi do delov sebe, ki ustvarjajo notranji in zunanji razdor.

Tako je, deli v nas onemogočajo napredek ali celo ustvarjajo težave, neglede na to, kako privlačni in očarljivi so lahko po drugi strani. To ni vedno očitno. Morda zato, ker lastnih senc nočemo videti ali si jih priznati. Vendar zadošča, da se ozremo po posledicah naših "razvad" in če te niso za vse prijetne in koristne, se bomo morali nečemu odpovedati.

Ker ne moremo naprej v novo področje, če ne zapustimo starega, se je preprosto treba odločiti, kaj želimo. Trenutek odločitve za korak naprej je trenutek, ki zahteva kanček zrelosti. Tedaj ni več prostora za otročje oklepajoče stališča – "jaz bi kar vse" ali "morda pa lahko imam vse" ... V nekem trenutku nam postane jasno, da to ne gre. Takrat se odpovemo poznanemu in z upanjem v srcu povzamemo korak v še negotovo prihodnost.

Omenili smo, da na tej prelomnici potrebujemo malo zrelosti, to pa tudi zato, da bi ostali dosledni dobro pretehtani odločitvi. Vsako naknadno oziranje nazaj lahko namreč izbriše ves vložen trud, ves dotedanji dosežek, in kaj hitro se znajdemo spet na začetku.

Zato moramo ves čas ozaveščati lepote novih področij, novih stanj, novih dosežkov. Staro moramo radostno zamenjevati z novim. Kajti nostalgčnosti se znebimo le, če ta zgori v svetlem ognju novih radosti.

Morda vse to tudi razumemo, vprašanje je ali tako tudi že čutimo in živimo ...

Andrej Praček, urednik

V TEJ ŠTEVILKI:

• FILOZOFIJA:
DRUGI NAČINI "RAZMIŠLJANJA" 4• FILOZOFIJA:
UM - STARŠ, KI NE ZNA REČI NE 6• PSIHOLOGIJA:
KAKO VEMO, KAR (MISLIMO, DA)
VEMO 7• FILOZOFIJA:
V SLUŽBI FILOZOFIJE –
ŽIVLJENJE IN NAUKI MANLYJA P.
HALLA 9• UMETNOST:
KDAJ SE ZAČNE RENESANSA?
POMEN OZNANJENJA 11• ANEKDOTA:
JE NARAVA PRAVIČNA? 13

Na naslovnici:

Oznanjenje, Giovanni Belinni, 1500, detajl

DRUGI NAČINI "RAZMIŠLJANJA"

SABINE LEITNER

V zadnjih letih je filozofija kot šolski predmet postala bolj priljubljena zaradi svoje uporabnosti pri poučevanju logike in sklepanja. V nekaterih primerih se je predmet filozofije skoraj popolnoma zreduciral na en sam namen "kritičnega mišljenja". Kar je precej smešno, saj so se očitno (po *AskPhilosophy*) včasih filozofiji v šolah izogibali, ker dvom o veljavnosti vsega "spodbuja revolucijo".

Žalostno pa je videti, da sta tako filozofija kot razmišljanje reducirana na nekaj zelo enodimenzionalnega, čeprav sta v resnici oba neverjetno bogata in večplastna. Albert Einstein, ki je splošno priznan kot eden največjih fizikov vseh časov, je dal številne izjave o drugih načinih razmišljanja. Glede pomena, ki ga pripisujemo racionalnemu umu, je dejal: "Intuitivni um je sveti dar, razumski um pa je zvest služabnik. Ustvarili smo družbo, ki časti služabnika in je pozabila na dar."

**"INTUITIVNI UM JE SVETI DAR,
RAZUMSKI UM PA JE ZVEST SLUŽABNIK.
USTVARILI SMO DRUŽBO, KI ČASTI
SLUŽABNIKA IN JE POZABILA NA DAR."**

A. EINSTEIN

Domišljija je še ena zelo pomembna kognitivna sposobnost in po Einsteinu: "Domišljija je pomembnejša od znanja. Znanje je omejeno. Domišljija obkroža svet." Verjel je tudi "v intuicijo in navdih" in govoril o "glasbenem" načinu razmišljanja. Ko so ga vprašali o njegovi teoriji relativnosti, je rekel: "Na misel mi je prišlo intuitivno in glasba je bila gonilna sila te intuicije. Moje odkritje je bilo rezultat glasbene percepcije." Rekel je tudi: "... Pogosto razmišljam v glasbi. Živim svoje sanjarije v glasbi. Svoje življenje vidim v glasbenih odnosih ..."

Obstaja tudi analogno razmišljanje. Analogno razmišljanje nam pomaga razumeti nekaj neznanega, tako da potegnemo vzporednice z nečim, kar nam je znano. Analogije so človeštvu tisoče let omogočale, da dojamemo nekaj, kar je bilo izven dosega naših čutil. Analogije imajo lahko različne oblike, celo mit je lahko analogija. Steve Jobs naj bi bil velik zagovornik analogije.

Ali je pomembno, kako razmišljamo? Da, ker naše misli oblikujejo svet, ki ga vidimo, in določajo, katere njegove vidike zaznavamo. Predstavljajte si drevo in pomislite na mnogo različnih načinov, kako ga lahko vidimo in



razmišljamo o njem. Če bi bili trgovec z lesom, bi morda videli zgolj denarno vrednost drevesa na trgu. Kot umetnik bi na drevo gledali na zelo drugačen način in zaznali marsikaj, česar drugi morda ne bi opazili. Kot znanstvenik bi na drevo gledali spet drugače, odvisno od našega specifičnega zanimanja. Zdaj pa si predstavljajte, da stojite pred drevesom v stanju pesniškega čaščenja – vam ne bi ta poetičen način razmišljanja odprl tako srce kot um?

Morda smo ustvarili veliko težav in veliko nepotrebnega uničenja, ko smo dali preveč pomena logičnemu ali analitičnemu razmišljanju, ne da bi ustrezno upoštevali druge enako pomembne načine razmišljanja. Navsezadnje so inženirji Auschwitza ali bomb, ki so uničile Hirošimo itd., verjetno znali zelo dobro razmišljati. Toda v vsem, kar obstaja, je polarnost in verjamem, da je treba povsem racionalno razmišljanje uravnovežiti z razmišljanjem s srcem ...

Mimogrede, pesniško razmišljanje obstaja in obstaja celo tečaj o pesniškem razmišljanju na univerzi Stanford. Njegovo vrednost lepo opisujejo te pogosto citirane besede Antoina de Saint-Exuperyja: "Le s srcem se lahko dobro vidi; bistvo je očem nevidno."

Morda je torej čas, da spet razumemo filozofijo in "razmišljanje" v veliko širšem in globljem smislu, kot nekaj, kar vključuje racionalno in intuitivno, logično, analogno in poetično. Nekaj, kar nam omogoča, da postanemo moralni ljudje in se približamo modrosti in skrivnosti življenja. Platon v *Teajtetu* piše: "Razmišljanje je pogovor, ki ga ima duša



sama s seboj." In filozof Jorge Angel Livraga je nekoč dejal: "Filozofija je glasba, ki jo ustvarja duša v tihi dimenziji nevidnega." "Kar mislimo, postanemo," je rekel Buda ... 🙏



UM – STARŠ, KI NE ZNA REČI NE

GILAD SOMMER

"Za vse, kar narava zahteva od nas, je dovolj biti naraven. Razkošje je obrnilo hrbet naravi (...) in porinilo človeško inteligenco v razvoj slabosti. Najprej je začela koprneti po stvareh, ki so nenujne, nato po stvareh, ki so škodljive, na koncu pa je predala um telesu in mu zapovedala, naj bo najbolj zunanji suženj telesnih kapric in užitkov."

Seneka, Pisma prijatelju Luciliju, 90. pismo

Zamislite si starša in otroka. Otrok, tako kot vsak otrok, prosi za stvari, ki si jih želi. "Hočem sladkarije! Hočem se igrati! Hočem gledati televizijo! Nočem vzeti zdravila! Nočem v šolo!"

Kako naj se starš odzove na te zahteve? Ali bo otroku brez-pogojno dal vse, česar si želi?

Ali pa naj bi starševstvo vključevalo miselni proces, notranje in zunanje premisleke, da bi ugotovili, katere od teh potreb so bistvene in koristne ter katere nebistvene ali še huje,



škodljive? Tudi mi imamo v sebi starša in otroka. Um in telo. Tudi naše telo ima svoje želje in potrebe. Potrebuje hrano in počitek, želi udobja in uživanja, želi se izogniti bolečinam, se razmnoževati in preživeti. To so sicer upravičene potrebe,

toda ali bi jih morali uresničevati brezpogojno in za vsako ceno?

Običajno je naš um kot starš, ki ne zna reči ne. Postane, kot pravi Seneka, nenehni suženj telesa, ki je nenehno zaposlen s pridobivanjem tistih stvari, ki jih želi telo, bodisi neposredno ali posredno.

Toda kaj se zgodi, ko je um prepuščen samemu sebi in se loči od telesnih želja?

Potem lahko um postane objektivni opazovalec, ki lahko da telesu tisto, kar potrebuje, kar pa ni nujno tisto, česar si želi. Analogija starš-otrok ni popolna, ker telo nikoli ne bo zraslo in postalo um. Toda ko odnos med telesom in umom dozori, lahko telo postane nekaj tako pomembnega, kar bi v resnici moralo biti – glasnik, ubogljiv služabnik uma, sredstvo, ki lahko pomaga umu uresničitev svojih najvišjih idealov. 🦋



KAKO VEMO, KAR (MISLIMO, DA) VEMO

FLORIMOND KRINS

To je vprašanje, ki ga je Etienne Klein¹ zastavil svojim študentom, ko so se posmehovali ljudem, ki so mislili, da je Zemlja ravna. Vemo, da je Zemlja okrogla, skoraj popolna krogla, to je znanstveno dejstvo. To je lažje reči zdaj, ko smo bili v vesolju in jo videli. Drugače je, ko nečesa fizično ne vidimo in moramo uporabiti domišljijo. Če gledamo ukrivljenost Zemlje, opazujemo spreminjanje senc, ki jih meče sonce na različnih zemljepisnih širinah ali gibanje zvezd in planetov skozi letne čase, bomo dobili namige, ki nam bodo omogočili, da zgradimo idejo, model našega planeta in njegove oblike.

Da začnemo ta proces, si moramo zastaviti vprašanja o svojih prepričanjih, dojemanjih in navadah. O stvareh, ki jih počnemo, ne da bi o njih razmišljali, stvareh, ki jih naši možgani počnejo skoraj brez napora.

Gaston Bachelard² je rekel, da moramo razmišljati proti svojim možganom, kar se sliši v nasprotju z zdravim razumom. Toda s tem misli, da se moramo upreti svojim prvim zamislim, tistim, ki pridejo hitro in, lahko bi rekli, brez razmišljanja.

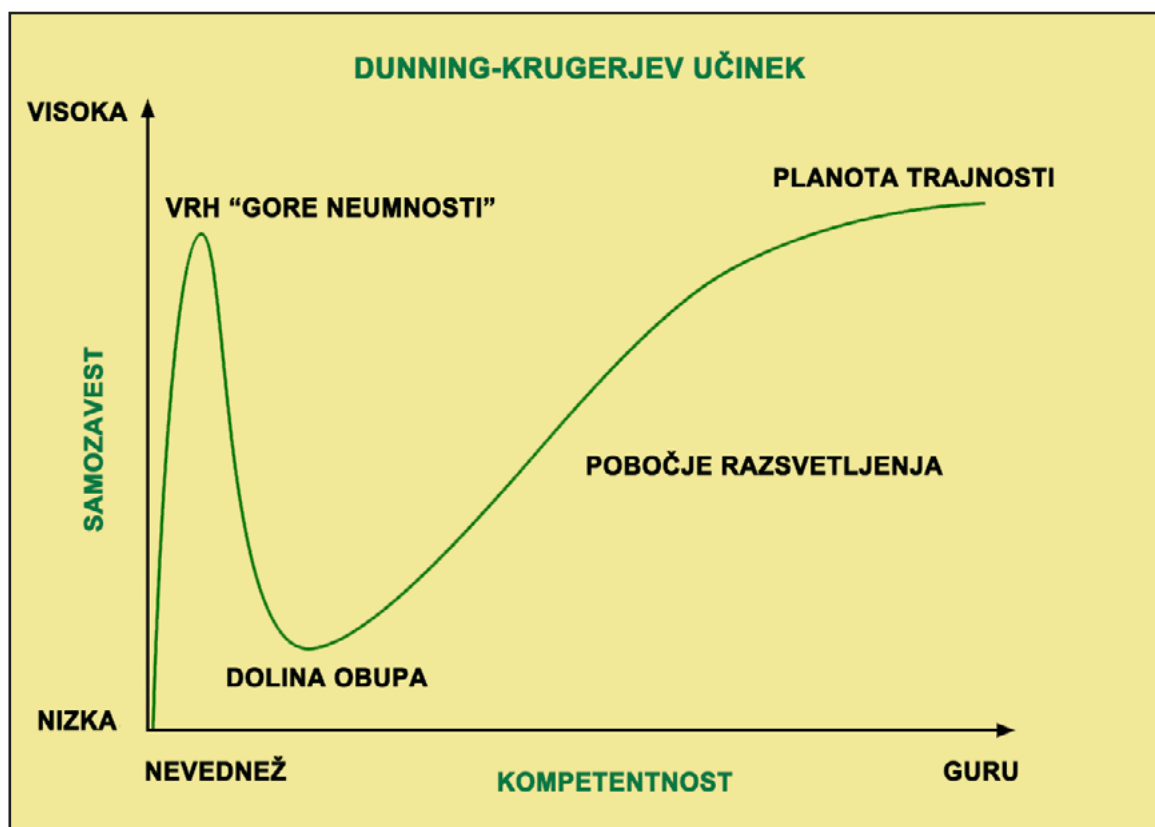
Zaradi veliko stvari, ki se dogajajo v naši sodobni družbi, si je težko vzeti čas za razmislek in preučevanje vsakega predmeta. V večini primerov poslušamo besede in misli drugih, ki jih imenujemo strokovnjaki.

Vendar niso vsi strokovnjaki enaki in hitro lahko pademo v ultrakrepidarizem.³ Ko nekdo reče: "Nisem strokovnjak, ampak ...", je treba vse, kar sledi, jemati s ščepcem soli. Minula

pandemija je dober primer, kako različni ljudje poslušajo širok spekter "strokovnjakov" in "raziskujejo sami". Kaže, da so informacije zapletene in jih je težko pretvoriti v znanje, ne da bi na poti naredili nekaj napak. Ko odkrijemo neko temo in imamo utvaro, da vemo dovolj, da imamo o njej lahko trdno mnenje, lahko pride do pojava, ki se imenuje Dunning-Krugerjev učinek, poimenovan po dveh psihologih, ki sta ga odkrila.



Dunning-Krugerjev učinek pojenja bolj ko preučujete temo, bolj ko se zavedate, kot je rekel Sokrat, da ne veste ničesar. Tukaj govorimo bolj o zavesti kot o znanju. Naša sposobnost, da se zavedamo svojih omejitev, svojih prednosti in slabosti, je nekaj, na čemer bi morali delati.



Zavedati se tega, kaj vemo in česa ne, je filozofova odgovornost. To, da se občasno vprašamo: "Kako veš, kar misliš, da veš?", nas drži na nogah. Ne moremo vedeti vsega, kar je treba vedeti o vsem, lahko pa smo dovolj skromni, da vemo, kdaj nekaj presega meje naših sposobnosti. Iskanje znanja in naš odnos do njega je nenehno ravnoesje med prepričanjem, dvomom in vero. Imamo pravico zastaviti kakršno koli vprašanje in moč, da pot prepotujemo sami. Odkrivanje in razkrivanje skrivnosti narave je resnično veselje; to je tisto, kar nas ohranja mlade po srcu. 🧐

Opombe:

¹ Etienne Klein: francoski fizik in filozof znanosti.

² Gaston Bachelard (1884-1962): francoski filozof znanosti.

³ Navada dajanja mnenj in nasvetov o stvareh izven posameznikovega znanja.



V SLUŽBI FILOZOFIJE –

AGOSTINO DOMINICI

ŽIVLJENJE IN NAUKI MANLYJA P. HALLA

Pred nekaj leti sem med brskanjem po kanalu YouTube slučajno naletel na nekaj starih posnetkov predavanj, ki pokrivajo vrsto metafizičnih in mističnih tem. Hitro sta me prevzela globina in širina, s katero je govornik brez napora podal svoje govore. Kmalu sem izvedel, da je oseba za temi besedami res poseben človek. Manly P. Hall, čeprav neznan akademskemu svetu, ostaja eden tistih redkih učenjakov z začetka dvajsetega stoletja, za katerega se zdi, da mu priljubljenost s časom narašča.

Rodil se je v Kanadi leta 1901. Že zgodaj je bil ločen od obeh staršev, vzgojila pa ga je babica. Pri 16 letih, ko mu je umrla babica, je končal v oskrbi skupnosti Rožnih križarjev. Imel je malo formalne izobrazbe, imela pa je naravni talent za javno nastopanje in tudi izjemen spomin. Nekaj let pozneje, pri 19 letih, je v Los Angelesu začel delovati kot pridigar v Church of the People. Skoraj čez noč se je naokrog razširila novica o tem čudežnem fantu, ki je imel globoko znanje o težko razumljivih metafizičnih temah. Ta zgodnji uspeh mu je prinesel nekaj velikodušnih donacij, ki so mu omogočile potovanje po svetu v iskanju skrite modrosti.

Ob vrnitvi v Ameriko se je Hall po dolgih potovanjih poglobil v dela največjih učiteljev antike in pri 28 letih se je rodil njegov Magnus Opus. Knjiga *The Secret Teachings of All Ages* ostaja edinstven in izjemen zbornik skrivnostnih izročil s temami, ki segajo od pitagorejske matematike do majevskih skrivnosti. 1000 izvodov knjige, katere izvirno



besedilo je obsegalo približno pol milijona besed, je bilo razprodanih že v predprodaji. Konča se s tem, kar je postalo njegovo vseživljenjsko filozofsko sporočilo: "Velika institucija materialnosti je propadla. Lažna civilizacija, ki jo je zgradil človek [...], uničuje svojega stvarnika. Religija brez ciljno tava v labirintu teoloških domnev. Znanost se nemočno bori proti mejam neznanega. Samo transcendentalna filozofija pozna pot [...] Samo filozofija lahko človeka nauči, da se dobro rodi, dobro živi, dobro umre in se v popolni meri ponovno rodi. V to skupino izbranih – tistih, ki so izbrali življenje znanja, vrlin in uporabnosti – filozofi vseh časov vabijo tudi VAS."

Po objavi knjige *The Secret Teachings of All Ages* je Hall ustanovil organizacijo *Philosophical Research Society*, kjer je naslednjih 55 let poučeval filozofijo. V svojem življenju je Hall podal osupljivih 8000 predavanj in napisal 150 knjig. Lahko se vprašamo: kaj je bil vir in motivacija Hallovih intelektualnih dosežkov?

Hall je trdno verjel, da lahko dediščina modrosti, ki so jo pustila starodavna ljudstva, sodobnemu človeku pomaga pri krmarjenju skozi burne vode materialistične dobe. Zanj je človekova miselnost ključ do njegovega kodeksa delovanja in civilizacija je v osnovi kodeks delovanja. "Moj namen je bil," je rekel, "usmeriti luč večne modrosti na današnje probleme; od tistih, ki so dobro živeli, odkriti skrivnost življenja; od tistih, ki so ravnali plemenito, skrivnost plemenitega delovanja; od tistih, ki so dobro razmišljali, skrivnost pravilnega mišljenja". V svojih naukih je skušal prikazati organizirano sliko tega, kar je imenoval filozofsko življenje: "Kjer lahko človek spet gleda na filozofijo ne kot na abstraktno in težko besedo, ki

**"VELIKA INSTITUCIJA
MATERIALNOSTI JE PROPADLA.
LAŽNA CIVILIZACIJA, KI JO JE
ZGRADIL ČLOVEK [...], UNIČUJE
SVOJEGA STVARNIKA. RELIGIJA
BREZCILJNO TAVA V LABIRINTU
TEOLOŠKIH DOMNEV. ZNANOST
SE NEMOČNO BORI PROTI
MEJAM NEZNANEGA. SAMO
TRANSCENDENTALNA FILOZOFIJA
POZNA POT [...] SAMO FILOZOFIJA
LAHKO ČLOVEKA NAUČI, DA SE
DOBRO RODI, DOBRO ŽIVI, DOBRO
UMRE IN SE V POPOLNI MERI
PONOVO RODI."**

MANLY P. HALL



namiguje na naporno delo, ampak kot na prijateljski izraz, ki predstavlja vse dobro in vse, kar je resnično znanje." Zanj je bila filozofija praktična uporaba znanja v vsakdanjem vedenju, kjer sta zmernost in razumevanje dobrote v človeku prvi korak, ki bo pripeljal do prave modrosti. Nekoč je pripomnil: "Ker svetu, v katerem živimo danes, vlada strah – strah pred življenjem in smrtjo, lahko samo modrost premaga strah."

To so na kratko nekateri od naukov pravega služabnika modrosti, ki je želel filozofijo narediti za največjo konstruktivno moč v družbi. "Želim, da iz filozofije naredite veliko delo svojega življenja," je zaključil, "kjer je obvladovanje filozofije najvišji dosežek, ki ga je človek sposoben in življenje filozofije najbolj plemenita od vseh umetnosti." 🏛️

KDAJ SE ZAČNE RENEŠANSA?

NATALIYA PETLEVYCH

POMEN OZNANJENJA

Zgodovina je bogata z navdihujočimi primeri razcveta človeškega duha. Eden najmočnejših je renesansa. Ustvarila je spremembo v dojemanju sveta in omogočila novo razumevanje človeka kot bitja ter oživila idejo o medsebojni povezanosti med makrokozmosom (vesoljem/božanskim) in mikrokozmosom (človeškim bitjem). Njene filozofske ideje še danes navdihujejo, njena umetnost pa se nas globoko dotika z lepoto in globljim pomenom za oblikami.

K tako obsežni kulturni spremembi je prispevalo veliko dejavnikov, med katerimi je ključno ponovno odkritje dediščine antičnega sveta. Vendar do renesanse ne bi moglo priti brez ponovnega odkritja notranje razsežnosti človeka,

njene svobode in ustvarjalne moči ter duhovnih korenin in namena življenja. Najboljša alegorija za to ponovno odkritje je Marijino oznanjenje, ki so ga upodobili florentinski renesančni mojstri. Za ta kratek članek se bom osredotočila na delo z naslovom *Oznanjenje* Leonarda da Vincija.

Oznanjenje je eden najpogostejše upodobljenih svetopisemskih dogodkov v času renesanse. Angel Gabriel prihaja k Mariji, da bi oznanil veselo in zahtevno novico – Marija bo rodila Božjega sina. Kot je opisano v Novi zavezi: "Sveti Duh bo prišel nadte in moč Najvišjega te bo obsenčila, zato se bo tudi Sveto, ki bo rojeno, imenovalo Božji Sin."



Božansko in človeško združeno v Jezusu Kristusu sta v Oznanjenju predstavljena s podobama Gabrijela in Marije. Leonardov angel nas preseneti s svojo mogočno držo, ki vsebuje vso moč božanske volje. Ime Gabriel v hebrejščini pomeni "Bog je moja moč". Morda je on predstava duha, ki prebujata dušo tako, da jo opominja, da vsebuje potencial novega človeškega bitja, ki je tudi božanski – Sin Najvišjega, Odrešenik in Luč sveta.

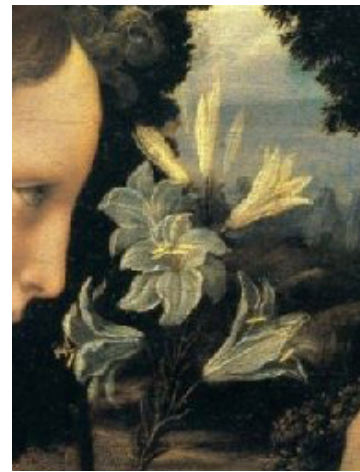


Marijo obdaja portik. Njena nežna drža govori o rahlem nelagodju in premisleku, hkrati pa nam pove, da sprejema sporočilo. Ona morda predstavlja dušo, ujeto v materijo, ki jo prebudi božansko.



Ostri koti stavbe za Marijo so v nasprotju s prostranostjo in mehko prostora, v katerem se giblje Gabriel. Za njo je stavba z odprtimi vrati, ki vodijo v temno sobo; za njim pa se portik odpira na čudovit vrt, megleno morje in gore, ki nas popeljejo v božansko neskončnost.

Gabrijel prinese lilije, ki v krščanstvu simbolizirajo Marijino čistost. Okultistka iz 19. stoletja H. P. Blavatsky dodaja, da so lilije zahodni ekvivalent vzhodnega lotosa in predstavljajo abstraktno in konkretno vesolje. So "simbol produktivnih moči tako duhovne kot tudi fizične narave".



Čuti se dinamika kompozicije. Na drugih slikah na Marijo sijejo zlati žarki, medtem ko se proti njej spušča Sveti Duh. Tu je moč nevidna, a se še vedno čuti v elegantnih držah in ritmu linij: od središča v veliki razdalji do Angela in nato do Device – od neskončnega božanskega do človeškega. Marija sprejme veličastno sporočilo, ponotranji Svetega Duha in spočne Sina. Tako se začne prenova sveta.

Ko boste naslednjič razmišljali o lepoti Oznanjenja, naj bo to tudi opomnik na našo božansko naravo, ki čaka na rojstvo, če sprejmemo izziv, ki ga prinaša angel ...

"GABRIEL BI LAHKO PREDSTAVLJAL DUHA, KI PREBUJA DUŠO TAKO, DA JO OPOMINJA, DA VSEBUJE POTENCIAL NOVEGA ČLOVEŠKEGA BITJA, KI JE TUDI BOŽANSKI."

JE NARAVA PRAVIČNA?

Anaksagora je kot mnogi drugi filozofi rad opazoval naravo. Nekoč je gledal krave, ki so se mirno in tiho pasle, v bližnjem gozdu pa se je oglašala šoja s svojim raskavim in prodornim glasom.

Veliki modrec je pomislil, da v naravi le ni vse tako zelo harmonično urejeno: "Poglej, poglej!" si je rekel, "ta mala pisano pernata šoja, ki ničesar ne zna, lahko leta po zraku po mili volji; krava pa, ki daje človeku toliko dobrega in koristnega, se mora ptrav počasi premikati po tleh."

Njegovo premišljevanje o taki krivičnosti je nenadoma prekinilo nekaj, kar je ptica spustila na njegovo modro glavo. Z olajšanjem si je zbrisal z glave ptičev pozdrav in rekel: "Bogovi naj bodo zahvaljeni! Je pa le dobro, da šoja ni krava."

Prirejeno po: Slavko Krušnik, *Smeh stoletij*



DELIA STEINBERG GUZMÁN: VSAKODNEVNI HEROJ

Herojstvo je torej v tem, da na vsak dan, na vsako dejanje gledamo kot na preizkušnje, pri katerih uporabimo vse svoje moči – od tistih fizičnih pa do subtilnih moči svoje duše in inteligence. Včasih bomo padli, a ne glede na to, kolikokrat pademo, tolikokrat bomo tudi ponovno vstali ... Mar v sebi še vedno ne čutimo heroja? Naredimo prostor zanj in videli bomo, da bo rasel kot steber v naši lastni notranjosti.

Ko je klasična filozofija poveljevala heroje – in s tem vsem omogočila, da so jih prepoznali kot take – se ni opirala le na bojne podvige ali na tista dejanja, pri katerih so se heroji izkazali s svojimi psihičnimi ali telesnimi zmožnostmi. Tako v besedah številnih filozofov slutim tih in diskreten klic k posnemanju teh herojev v vsej običajnosti svojega življenja, na tem bojnem polju, ki ga je – zakaj pa ne – usoda namenila vsakomur med nami.



Delia Steinberg Guzmán se je rodila leta 1943 v Buenos Airesu v Argentini. Od leta 1991 do 2020 je bila mednarodna predsednica Nove Akropole. Predava po različnih državah v Evropi, Ameriki in Aziji. Objavila je številne članke s področja filozofije, glasbe, zgodovine in kulture. Napisala je več kot trideset knjig o praktični filozofiji, psihologiji in starodavnih civilizacijah.



CENA: 10 EUR

**KNJIGO LAHKO NAROČITE PO E-POŠTI NA
info@akropola.org**

STRAH PRED OSAMLJENOSTJO

PREDAVANJE

TOREK, 12. 7. 2022 OB 19H * WOLFOVA 8, LJUBLJANA * V ŽIVO IN PREK SPLETA

**KAKO RAZVITI SVOJE
POTENCIALE –**

**KREATIVNOST PO
LEONARDU DA VINCIJU**

PREDAVANJE

ČETRTEK, 25. 8. 2022 OB 19H * TYRŠEVA 7, MARIBOR * V ŽIVO IN PREK SPLETA



**TVOJE SANJE SO KREATIVNA VIZIJA
TVOJEGA ŽIVLJENJA V PRIHODNOSTI.**

J. CAMPBELL

www.akropola.org